Verkenning van Sloterweg 1210-1212
Datum beschrijving: 21 mei 2024 (geactualiseerd op 18-11-2024 n.a.v. aanvullingen eigenaar)
Auteur: Richard Harmanni
Bezoekdatum: 21 maart 2023

Architect: Lubertus Jacobus de Wolf
Ontwerpjaar: 1921
Bouwjaar: 1922
Ordewaardering: orde 1 (nog in procedure)

Opmerking
Deze verkenning is gemaakt door Monumenten en Archeologie op verzoek van Stadsdeel Nieuw-West (d.d. 15 februari 2022). Dit in het kader van de procedure tot aanwijzing van de panden tot gemeentelijk monument.

Stedenbouwkundige context

Het dorp Sloten, ontstond in de elfde eeuw als veenontginning en behoort nu tot het zuidelijke deel van de westelijk tuinsteden van Amsterdam. Oorspronkelijk lag Sloten bij de Sloterplas en werd in 1163 voor het eerst genoemd. Het dorp ontleent zijn naam aan het veenstroompje Sloot of Sloter. Door inklinking, waardoor veel wateroverlast ontstond, is het dorp rond 1175-1200 verplaatst naar de huidige locatie. Sloten bestaat uit een bebouwingslint waarvan de ruggengraat wordt gevormd door de Sloterweg. Het hart van het dorp bevindt zich op het kruispunt met de Osdorperweg. Iets ten oosten van deze weg is op een heuvel de kerk van Sloten gelegen, achter de bebouwing van de Sloterweg.
Sloten werd een belangrijke schakel tussen Haarlem en Amsterdam. Als onderdeel van de Heilige Weg naar de Kapel ter Heilige Stede in de Kalverstraat, waar in 1345 het Mirakel van Amsterdam had plaatsgevonden, kwam Sloten bovendien aan een belangrijke pelgrimsroute te liggen.
Door uitbreiding van het Haarlemmermeer in zestiende eeuw, als gevolg van oeverafslag, werd de verbinding tussen Haarlem en Amsterdam verbroken en werd deze functie overgenomen door de Spaarndammerdijk. Het wegvallen van het doorgaande verkeer remde de ontwikkeling van het dorp af. De oeverafslag ging bovendien door waardoor Sloten aan de rand van het Haarlemmermeer kwam te liggen. Desalniettemin werd het dorp in de zeventiende eeuw enigszins verdicht en uitgebreid vanwege de sterke groei van Amsterdam en de daarmee gepaard gaande toenemende vraag naar agrarische producten.
Verdere verdichting van het dorp vond vooral plaats in de periode 1850-1940. Zowel door nieuwbouw als door uitbereiding aan en vergroting van bestaande percelen. Ook het winkelbestand nam toe; rond 1900 waren er in het dorp Sloten tientallen winkels, werkplaatsen en diverse cafés. Het groeiend aantal cafés had waarschijnlijk te maken met de drooglegging van het Haarlemmermeer, waarbij een groot aantal polderwerkers betrokken was.
Opvallend aan het straten- en bebouwingpatroon binnen het dorp Sloten is dat de Sloterweg aan de noordkant een aantal zijwegen heeft (Osdorperweg, Akerpolderstraat, Slimmerweg, Langsom en Ditlaar) en aan de zuidkant alleen een stuk of tien stegen. Deze stegen zijn zeer bepalend voor het beeld van Sloten. Zij geven naar het zuiden zicht op het omliggende groengebied en maken ervaarbaar dat de dorpskern rond de kerk hoger ligt ten opzichte van de landelijke omgeving. De Sloterweg vormt zoals aangegeven nog altijd de ruggengraat van het dorp. Aan beide uiteinden van het dorp verbreed de straat zich zodat de loop van de Sloterweg tot diep in het dorp te volgen is. Kenmerkend voor de weg is de

rafelige rooilijn door de vaak (vooral aan de zuidzijde) terugspringende woningen die soms haaks, of meestal parellel aan en soms schuin op de Sloterweg staan. Een dergelijke organische bebouwingsstructuur is kenmerkend voor dit soort kleine, veelal agrarische dorpen.
Het dubbele woonwinkelhuis Sloterweg 1210-1212 werd in 1921 gebouwd op de plaats van een tuin, die in bezit was van de rooms katholieke kerk. Bij de bouw werd de rooilijn van de toen al bestaande linker belending gevolgd. Het vullen van een gat in het bebouwingslint zorgde voor een verdichting van de dorpskern. Tevens zorgde het met de twee even hoge woonlagen voor schaalvergroting van de gevelwand tussen het dorpsplein en de steeg naar de banpaal. De gevelwand van de zuidzijde wordt nog altijd gekenmerkt door de openingen onder meer vanwege de stegen en een relatief lage bebouwingshoogte. De grote tuin achter Sloterweg 1210-1212 die een restant is van de tuin die eigendom was van de rooms katholieke kerk van Osdorp, vormt nog altijd een belangrijke rol in de historische groenstructuur van de dorpskern.

Gebouwtype en bouwgeschiedenis in hoofdlijnen

Het betreft een woonhuis (links, nr 1212) en winkel met pakhuis (rechts, nr 1210), thans woonhuis en winkel, die samen een L-vormige plattegrond vormen. Het diepe winkelpand rechts heeft een deels onderkelderde (achter) begane grond, een verdieping en een zolder onder een zadeldak met een nok haaks op de straat. Het woonhuis, dat ongeveer tweederde van de diepte van het winkelpand beslaat, is eveneens gedeeltelijk onderkelderd (rechtsachter) en bestaat uit een begane grond en een verdieping, met rechts een twee laags uitstek onder een plat dak dat doorloopt over het achterste gedeelte van de eerste verdieping. De voorste helft van het woonhuis (straatzijde) is voorzien van een zolder onder een dwarskap die aansluit op de kap van het winkelpand, zodat een L-vormige zolderplattegrond ontstaat. Links aan de achterzijde heeft het woonhuis naast het uitstek nog een serre, die onder een deels plat dak met daklicht is geplaatst. Nadien kwam achter het uitstek een eenlaagse uitbouw onder een plat dak.

Het dubbele woonwinkelhuis is in 1921 gebouwd naar ontwerp van de architect Lubertus Jacobus de Wolf (1881-1941) in opdracht van Joost in´t Veld, wiens naam te vinden is in het glas-in-loodraam boven de ingang van de winkel. Uit de bouwtijd dateren de hoofddraagconstructie, het exterieur en een groot deel van de interieurafwerking op de begane grond van het woonhuis (deuren, tochtportaal, trap met trappalen, schouw in de keuken, tegelwerk in de keuken, badkamer en wc's) en een tussen- en zijwand in de winkel. Na een brand in 1928, die vermoedelijk vooral op de eerste verdieping en aan de kap van het winkeldeel heeft plaatsgevonden, worden herstelwerkzaamheden verricht. Mogelijk liep het woonhuis (nr 1212) toen ook schade op, want afgaande op de bouwtekeningen uit 1921 is de trap naar de zolder toen verplaatst en heeft de heeft de verdieping van het woonhuis de huidige indeling gekregen. Beide panden waren op de begane grond met elkaar verbonden door middel van een deur tussen de trap en de wc van het woonhuis.
Tot 1936 werden de indertijd ongedeelde ruimte op de verdieping en de zolder van het winkelpand gebruikt als magazijn. In het laatstgenoemde jaar werden beide panden gesplitst en werd de doorgang op de begane grond dichtgezet. De verdieping boven de winkel werd toen ingericht als woonhuis welke indeling in hoofdlijnen nog aanwezig is. Deze verbouwing werd uitgevoerd door de firma Witziers-Hoonig te Badhoevedorp. Het woonhuis veranderde in 1963 van eigenaar. Nadat deze in 1967 het buurpand Sloterweg 1210 hadden aangekocht, werd aan de achterzijde van nr 1212 in 1970 een eenlaagse uitbouw opgetrokken als uitbreiding van de keuken. Na april 1969 zijn de karakteristieke wiebervormige ruiten in het merendeel van de bovenramen op de verdieping van de voorgevel vervangen door een ruit. Voor 1970 is de suitescheiding in de woonkamer op de begane grond verdwenen en kwam een er een pui met glas-in-loodramen tussen de serre en de woonkamer. Het schuine daklicht in de serre is in de loop der tijd vervangen door een plat dak met daklicht. De begane grond van Sloterweg 1210 wordt nog steeds als winkelpand verhuurd. De eerste verdieping en zolder van nr. 1210 zijn bij de woning van Sloterweg 1212 getrokken.

Architectonische verschijningsvorm

Exterieur
De *voorgevel* van het dubbele pand bestaat rechts uit een topgevel en links een lijstgevel. De gevel van het woonhuis heeft op beide verdiepingen drie even brede traveeën met een ingang in de rechter travee. Het rechter pand een heeft een winkelpui met in het midden een ingang met portiek. Van de drie traveeën op de verdieping is de middelste breder dan de buitenste. In het midden bevinden zich openslaande ramen. De topgevel springt vanaf de eerste verdieping iets naar voren ten opzichte van de gevel van het linker pand. De plint van de in staand verband opgemetselde gevel is gedecoreerd met in drie kleuren geglazuurde tegels, rond de traveeën van het woonhuis heeft het patroon een golvend karakter. Kleinere geglazuurde tegels zijn ook toegepast in de blindnissen ter weerzijden van het venster in de top. De top is afgewerkt met een hardstenen rollaag, de lijstgevel met een gootlijst.
De vensteropeningen zijn tussen strekse bogen en bakstenen lekdorpels geplaatst. Het bovenraam van de vensters op de begane grond van het woonhuis en die van het middenraam op de verdieping van het winkelpand hebben een roedenverdeling in de vorm van drie of meer staande wiebervormige ruiten. De overige bovenramen zijn na 1960 vervangen door slechts een ruit. De bovenramen op de begane grond zijn voorzien van roze en groen gekleurd glas. De ruiten van de winkelpui hebben een ronding in de portiek. De stoep van de portiek heeft een band van hardsteen gevolgd door een terrazzovloer. De ramen boven de winkelpui bestaan uit glas-in-lood met boven de ingang de naam van de eerste winkeleigenaar. De pui wordt afgesloten door een brede lijst met bovenin een eenvoudig profiel. De contour van de ruit in de winkeldeur is gelijk aan die van het paneel in de voordeur van het woonhuis. Deze voordeur is verder voorzien van siersmeedwerk voor het kleine venstertje. In de top van de gevel bevindt zich een hijsanker in de vorm van sierlijk gesmeed ijzer.
Bij de *achtergevel* is het verschil tussen de oorspronkelijke functies van beide panden goed waar te nemen. Het winkelgedeelte loopt veel dieper door dan het woonhuis. De achtergevel betreft evenals de voorgevel van de winkel een tuitgevel afgedekt door hardstenen rollagen. De gevelwand is op de begane grond en de verdieping voorzien van drie traveeën met ramen met een 1 x 2 en 2 x 2 ruits verdeling. Op begane grond bevindt zich in het midden een deur en op de verdieping een glasdeur. Deze zal vroeger gebruikt zijn geweest als luik voor het pakhuis. Ter weerzijden van de achterdeur bevinden zich gemetselde koekoeken voor de kelder die zich onder het achterste gedeelte van het winkelpand bevindt. De zijgevel heeft ter hoogte van de begane grond twee blindnissen die, afgaande op de bouwtekening, aanvankelijk vensters bevatten. Het woonhuis loopt minder diep door. De gevel van dit bouwdeel wordt bepaald door de tweebeukige indeling. Rechts achter de smalle beuk bevindt zich een over twee verdiepingen lopend uitstek. De gevels van het uitstek en woonhuis worden beëindigd door een gootlijst. Linksachter bevindt zich een serre met glazen pui met in het midden openslaande deur naar de tuin. Boven de serre bevindt zich een balkon met openslaande deuren. De achtergevel van het uitstek heeft op de verdieping een tweeruits draairaam. Het uitstek is op de begane grond uitgebreid met een eenlaags uitbouw onder een plat dak en een gevelbreed venster. Net als in de voorgevel zijn de vensteropeningen tussen strekse bogen en bakstenen rollagen geplaatst.

Interieur van de winkel
De *winkel op de begane* heeft in hoofdlijnen nog de oorspronkelijke indeling, waaronder de scheidingswand tussen de winkelruimte en de tussenwand in het achterste gedeelte. De scheidingswand heeft in het midden een deur met ruit die aan weerszijden wordt geflankeerd door twee maal twee ruiten, alle voorzien van een eenvoudig geëtste sierrand. Daarboven bevinden zich nog eens zeven glas-in-lood ramen met lichtgroen glas. De scheidingswand met de ruimte rechts is nog origineel, hier zitten de originele deur- en raamkozijnen met bovenin een eenvoudig timpaan. De oorspronkelijke diepe etalages zijn niet meer aanwezig. De winkel is nu een aparte unit die wordt verhuurd. Er bevindt zich nog een trap naar de eerste verdieping maar die is aldaar dichtgezet. De verdieping boven de winkel, die tegenwoordig toegankelijk is via de verdieping van het naastgelegen pand, is in 1936 verbouwd tot woonhuis. Deze heeft toen grotendeels de huidige indeling gekregen. De afwerking van deze verdieping is echter in de jaren 1970 aangepast aan de smaak van die tijd, zoals de badkamer die nog geheel in originele staat verkeerd.

Het *woonhuis* heeft een opzet in twee beuken, met rechts de smalle en links een brede beuk. Het gedeelte van de keuken en de aangrenzende wc steekt iets in de plattegrond van het winkelpand. Achter de entree bevindt zich een vestibule met tochtpui waarvan de ruiten voorzien zijn van dezelfde geëtste randen als in de tussenwand van de winkel. De deuren, voorzien van panelen en negen ruiten met geribbeld glas, alsmede de trap met trappalen en leuningen zijn allemaal origineel. Onder het marmoleum in de gang zit mogelijk nog de oude vloerafwerking. De keuken is voorzien van crèmekleurige tegels met een sierrand (voorzien van decor in grijs en blauw). Soortgelijke tegels zijn ook nog aanwezig in de twee wc's van het huis en in de badkamer op de eerste verdieping. De keuken heeft daarnaast nog de oorspronkelijk schouw en bovenkastjes. Ondanks de aanbouw aan de keuken uit de jaren 1970 zijn de oorspronkelijke deur- en vensteropeningen niet aangetast. De woonkamer is een ongedeelde ruimte en staat in verbinding met de serre. Oorspronkelijk was er een kleine voorkamer die met schuifdeuren en kasten was afgescheiden van de grotere achterkamer die toen in open verbinding stond met de serre. Gezien een plattegrond uit 1970 was de tussenwand toen al verdwenen. Tegenwoordig is de serre van de woonkamer afgescheiden door een wand met glas-in-loodramen. De onderste ramen en deuren hebben een glas-in-loodvulling met accenten in diverse kleuren. Waarschijnlijk zijn deze afkomstig uit de schuifdeuren tussen de toenmalige voor- en achterkamer. De oorspronkelijk schouwen zijn verdwenen, de rookkanalen zijn nog wel aanwezig.
Op de *verdieping* is de oorspronkelijke indeling van de vertrekken grotendeels intact gebleven. In de voormalige badkamer in het uitstek achter de rechter smalle beuk is dezelfde sierrand bij het tegelwerk toegepast. Deze heeft alleen boven en onder een extra rand gekregen met smalle tegels in blauw met een decoratie in reliëf. Als plint zijn effen gladde tegels in dezelfde blauwe kleur toegepast. De wastafel met planchet is nog origineel, evenals de fonteintjes in beide wc's en de stortbak in de wc op de begane grond (gemerkt Triton-Oceana, Amsterdam, inclusief jaartal 1921. Geleverd door de firma A. Ebbers, pompenmaker in Sloten, getuige het merkplaatje). Op de overloop is na 1970 boven het trapgat een doorbraak gemaakt naar de verdieping van het winkelpand. Hiertoe is een trapje en overloop met rooster geïnstalleerd. De balustrade is aangepast aan de balustrade van de originele trap. De trap naar de zolder en de deuren met bovenin de negen ruiten alsmede de deurposten, ook die van de binnenvensters bij wc's, zijn allemaal origineel.

Cultuurhistorische context

Volgens het kadaster was het perceel van Sloterweg 1210-1212 omstreeks 1832 in bezit van de charitatieve instelling 'De Algemeen Armen te Sloten' en was het onbebouwd en in gebruik als tuin. Volgens de kadastrale minuutplan stond toen op het perceel van Sloterweg 1208 een weeshuis dat in bezit was van dezelfde eigenaar. In 1917 was de Rooms Katholieke Kerk van Osdorp eigenaar van het perceel en was het nog steeds onbebouwd. Deze verkocht de tuin in het laatstgenoemde jaar aan de broodbakker Jacob of Jacobus Eeken die gevestigd was aan de Staringstraat 34-III te Sloten. De nieuwe eigenaar verkocht het nog steeds onbebouwde perceel in 1919 aan de kruidenier Joost in 't Veld. Deze liet hier een winkel annex woonhuis bouwen naar ontwerp van de architect Lubertus Jacobus de Wolf (1881-1941). Bij de eerste aanvraag voor de bouwvergunning in april 1921 waren het woonhuis en de winkel op de bouwtekening aan elkaar gespiegeld. In september van dat jaar werd er een vergunning ingediend voor het wijzigen van het plan waarbij de winkel aan de rechterzijde van het woonhuis kwam te liggen. De naam van de bouwheer, J. in 't Veld, is te vinden in het glas-in-loodraam boven de ingang van de winkel. Het pand heeft nog steeds een diepe, brede tuin die achter het perceel van Sloterweg 1214 doorloopt. Na een brand werd in 1928 vergunning aangevraagd tot het herstellen van het half afgebrande pand. Op de verdieping van het woonhuis vonden enkele wijzigingen plaats ten opzichte van het ontwerp uit 1921. De trap naar zolder werd toen verplaatst naar de huidige locatie.
In 1936 werd de bovenverdieping van de winkel verbouwd tot woonhuis en vond splitsing van de panden plaats. Kennelijk had Joost in 't Veld toen zijn kruidenierszaak beëindigd en werd Sloterweg 1210 verhuurd als winkel-woonhuis. In 1963 werd Sloterweg 1212 verkocht aan Irene Fischer die op huwelijkse voorwaarden was gehuwd met de filmmaker Paul Hans Frankfurther. Nadat zij het belendende pand in 1967 hadden aangekocht lieten zij in 1970 achter de keuken een aanbouw met plat dak aanbrengen. Volgens de tekening van de aanvraag voor de bouwvergunning waren de voor- en achterkamer op de

begane grond van het woonhuis toen al tot een ongedeelde ruimte gemaakt. De begane grond van Sloterweg 1210 wordt nog altijd apart verhuurd, terwijl de bovenverdieping en de zolder bij het woonhuis zijn getrokken. Aanvankelijk als magazijn in gebruik heeft de verdieping van Sloterweg 1210 in 1936 in grote lijnen de huidige plattegrond gekregen. De afwerkingen, zoals in de badkamer, zijn in de jaren 1970 tot stand gekomen en geven het interieur een bijzonder uitstraling. Het gedurende twee generaties in eigendom zijn van een familie heeft tot de goede staat geleid waarin het huis nog altijd verkeerd.

Lubertus Jacobus de Wolf
Over de architect of beter gezegd bouwkundige Lubertus Jacobus de Wolf is niet zo veel bekend. Hij werd in 1881 te Amsterdam geboren als zoon van J.W. de Wolf en Catharina Borduin en overleed aldaar in 1941. Als timmerman deed hij ervaring op bij diverse aannemers. Naderhand begon hij bouwvakken te studeren en heeft hij als bouwkundig tekenaar voor diverse architecten gewerkt. In 1908 begon hij voor zichzelf te werken en heeft hij veel middenstandswoningen en winkels verbouwd en gemoderniseerd alsmede complete woonhuizen en winkelpanden ontworpen. In 1938 diende zijn bureau de 2000ste bouwaanvraag in. Hij ontwierp in 1909 het woonhuis Nieuwe Keizersgracht 33 met een ingehouden *art nouveau* ornamentiek en in 1916 het woonhuis Prinsengracht 860 waarin de ornamentiek achterwege is gelaten en het accent kwam te liggen in de subtiele vormgeving van de gemetselde gevel. Beide panden zijn aangewezen als gemeentelijk monumenten. Sloterweg 1210-1212 is vergeleken met twee hiervoor genoemde panden wat betreft gevelindeling traditioneler maar hier heeft de architect een meerwaarde aan de gevel kunnen geven door het tegelwerk bij plint en in de blindnissen alsmede bij het siersmeedwerk van het hijsanker. De winkelpui kon De Wolf met zijn ervaring op dit gebied als geen ander op deze wijze met gebogen etageruiten ontwerpen.

Conclusie/registeromschrijving

De panden Sloterweg 1210-1212 hebben een *hoge stedenbouwkundige waarde*. Binnen de context van de dorpskern van Sloten laat het zien dat de bebouwing van de kern zich niet alleen verdichte, maar ook dat er met deze brede en uit twee gelijkwaardige bouwlagen opgebouwde gevel een zekere mate van schaalvergroting in het straatbeeld van de dorpskern optrad. De *stedenbouwkundige waarde* ligt ook besloten in de grote tuin achter het huis. Deze betreft een restant van de tuin die eigendom was van de rooms katholieke kerk van Osdorp, hierdoor speelt het perceel tevens een belangrijke rol in de historische groenstructuur van de dorpskern.
Als winkelwoonhuis met een traditionele indeling maar met waardevolle decoratieve details, zoals het siertegelwerk, het siersmeedwerk rond het hijsanker en aan de winkelpui, heeft het pand ook *architectonische waarde*. Dit geldt ook voor de gevelindeling en -afwerking van de achterzijde, die behoudens de eenlaagse aanbouw, grotendeels intact is gebleven. De gave winkelpui met de originele gebogen winkelruiten in combinatie met de glas-in-loodramen aan de bovenzijde vertegenwoordigen een *zeldzaamheidswaarde* wat ook geldt voor de hierboven aangegeven schaalvergroting in de context van de dorpskern van Sloten. De *zeldzaamheidswaarde* van het pand zit tevens in het gegeven dat de indeling van het woonhuis voor een deel intact is en dat er nog veel originele onderdelen in het huis aanwezig zijn, zoals trappen, deuren, tegelwerk, wastafel en fonteintjes in sanitaire ruimtes, enkele onderdelen in de keuken en in de winkel twee originele scheidingswanden. Als artefacten die een goede indruk geven van de wooncultuur en handel van de middenstandsklasse tijdens het interbellum vertegenwoordigen deze in belangrijke mate een *cultuurhistorisch waarde* en lijkt het pand kenmerkend te zijn voor het oeuvre van de Lubertus Jacobus de Wolf. Door de langdurige bewoning is sinds de jaren 1970 intern weinig aan het huis veranderd waardoor ook nog veel van de afwerking aanwezig is uit het laatstgenoemde decennium die inmiddels ook *zeldzaam* aan het worden is.

Bronnen en literatuur

Kadaster archiefviewer
Monumenten en Archeologie, archief

Stadsarchief Amsterdam, beeldbank
Stadsdeel Nieuw-West, Archief Bouw- en Woningtoezicht

H.P. van den Aardweg en J.P.J.C. Hüllstrung (red.), *Persoonlijkheden in het Koninkrijk der Nederlanden in woord en beeld*, Amsterdam 1938, 1652.
Cultuurhistorische kwaliteiten oostelijk deel Sloterweg Amsterdam, Weesp 2020 (Cultuurhistorische Projecten).
Cultuurhistorische Verkenning dorpskern Sloten en omgeving Osdorperweg, Amsterdam 2007 (Bureau Monumenten & Archeologie)
T. Heijdra, *Amsterdam Nieuw-West. De geschiedenis van de Westelijke Tuinsteden*, Alkmaar/Amsterdam 2010.
R. Stenvert et al., *Monumenten in Nederland. Noord-Holland*, Zeist, Zwolle 2006, 212

Beeldmateriaal

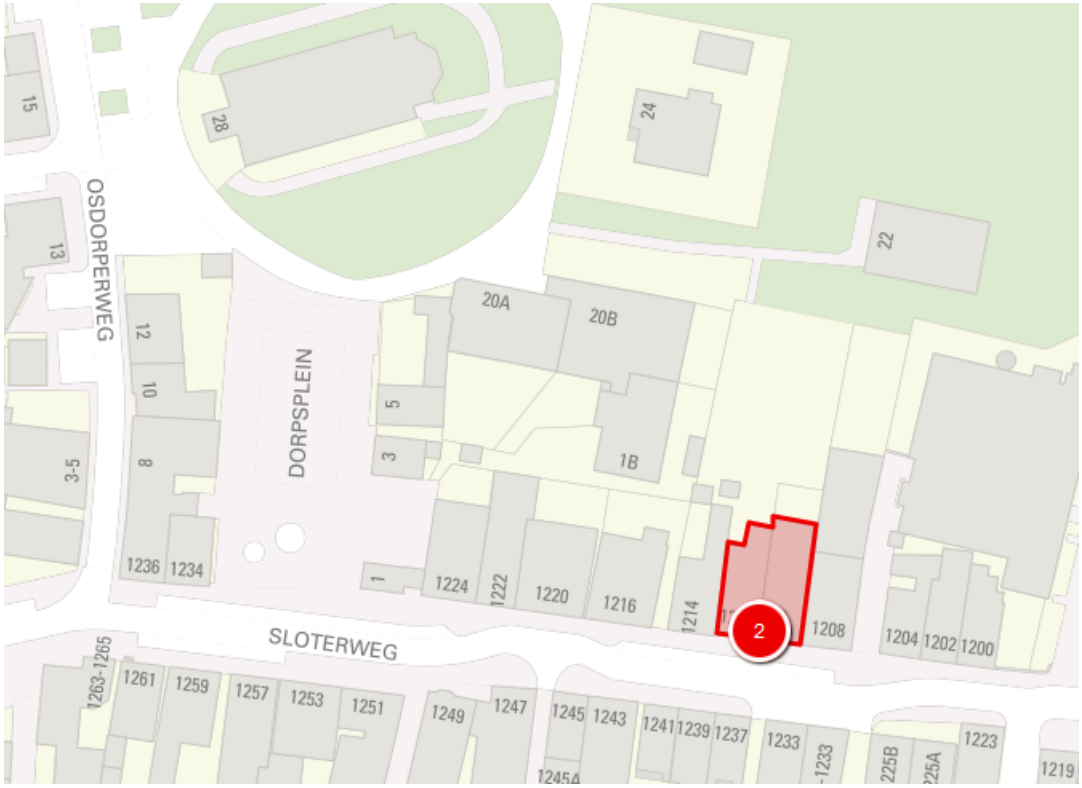

Situering Sloterweg 1210-1212, kaart, 2024 (Atlas Amsterdam)

Situering Sloterweg 1210-1212, luchtfoto, 2024 (Atlas Amsterdam)

Kadastrale minuutplan Sloten 1832 met aanduiding van het nog onbebouwde perceel = nr 174 (Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, beeldbank)

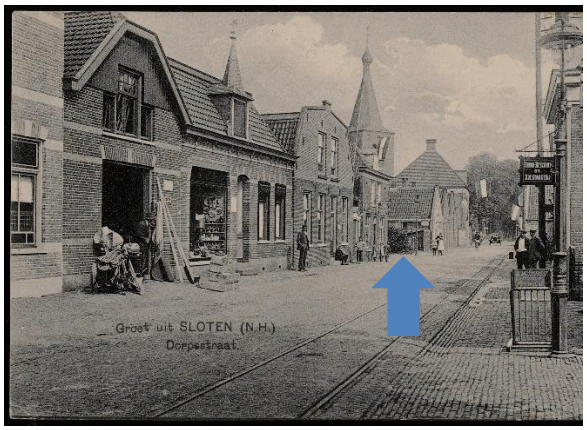

Sloterweg omstreeks 1900 met aanduiding van het onbebouwde perceel nr 1210-1212 (Stadsarchief Amsterdam, Beeldbank, PRKBB00213000004)

Sloterweg 1210-1212, voorgevel (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

Sloterweg 1210-1212 in april 1969 (Stadsarchief Amsterdam, Beeldbank, 10009A005307)

Sloterweg 1210. Bovenlicht boven de winkeldeur (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

Sloterweg 1210. Begane grond, achtergevel (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1210-1212, achtergevel, 2023 (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmers)

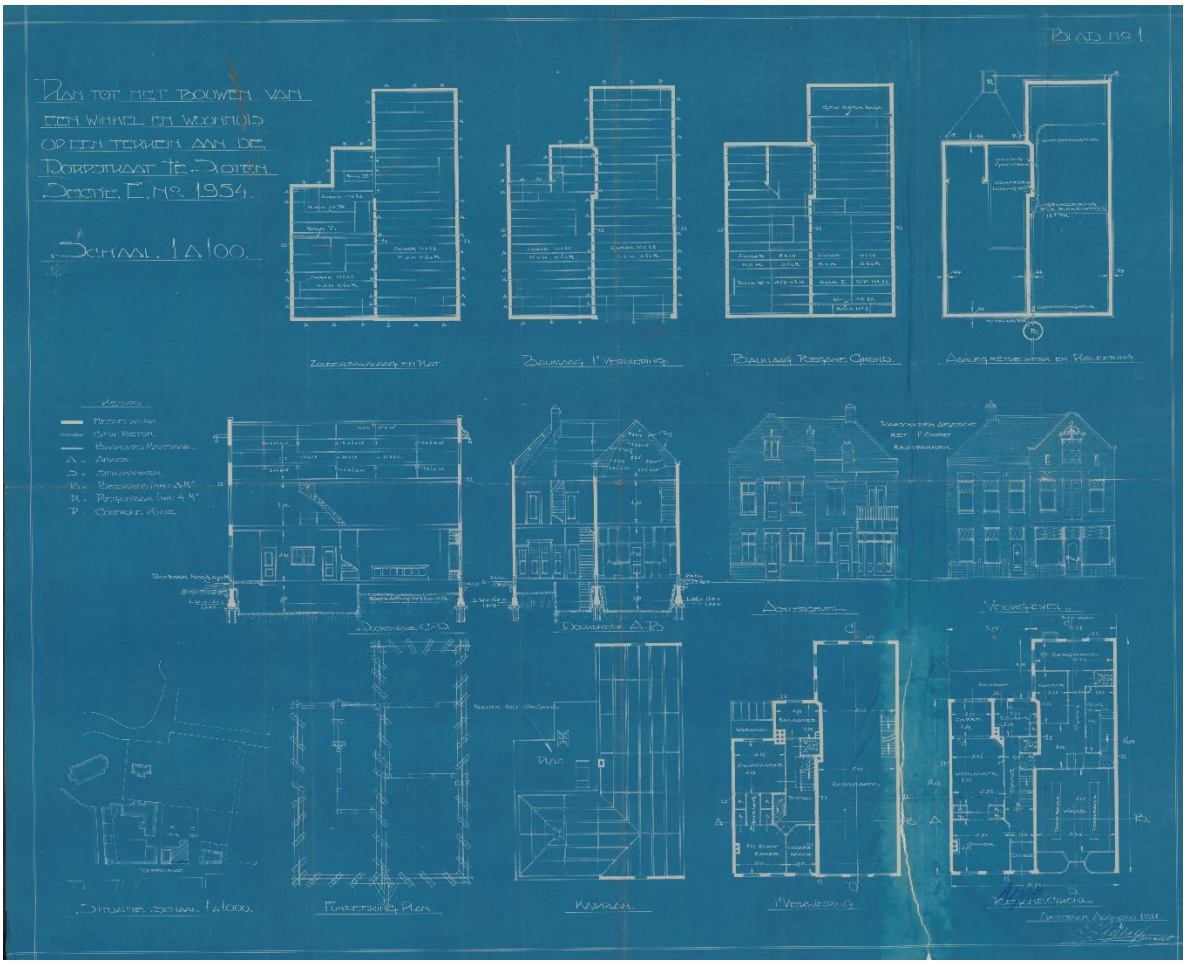

'Plan tot het bouwen van een winkel en woonhuis op een terrein aan de Dorpsstraat te Sloten Sectie E Nº 1954, L.J. de Wolf, augustus 1921 (Stadsdeel Nieuw-West, Archief Bouw- en Woningtoezicht)

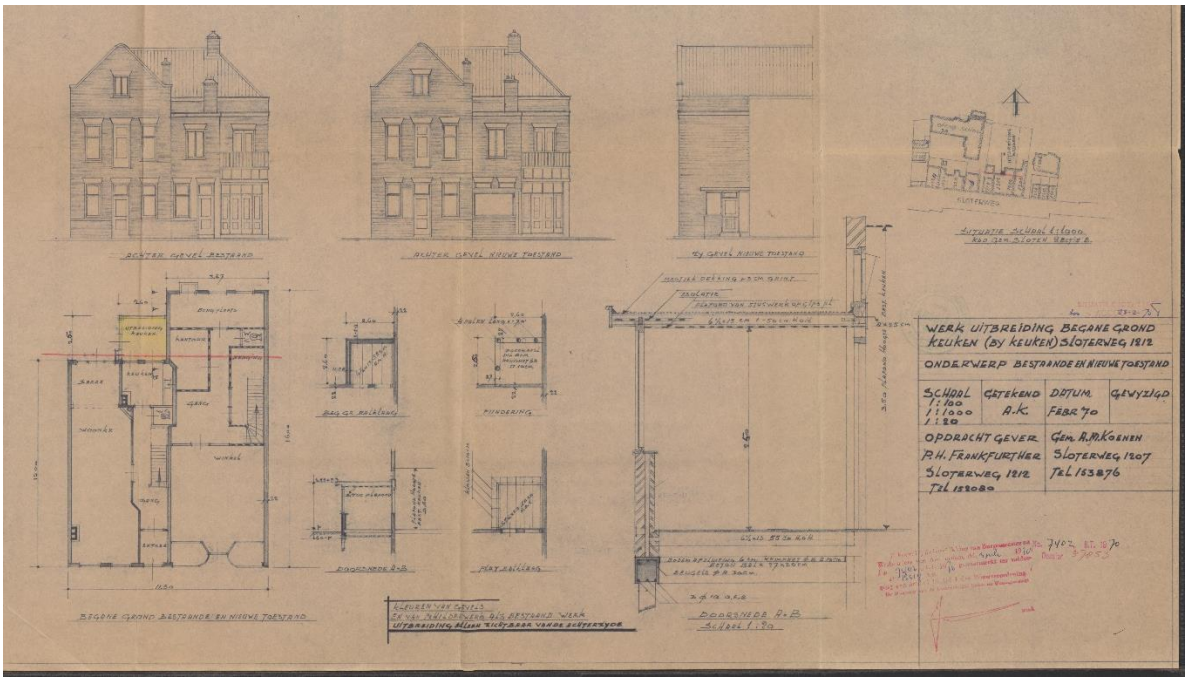

Bouwtekening t.b.v. van de aanvraag voor een aanbouw bij de keuken van Sloterweg 1212, 1970 (Stadsdeel Nieuw-West, Archief Bouw- en Woningtoezicht)

Sloterweg 1210, winkelruimte voorzijde, tussenwand (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

Sloterweg 1210, winkelruimte met zicht op de pui (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

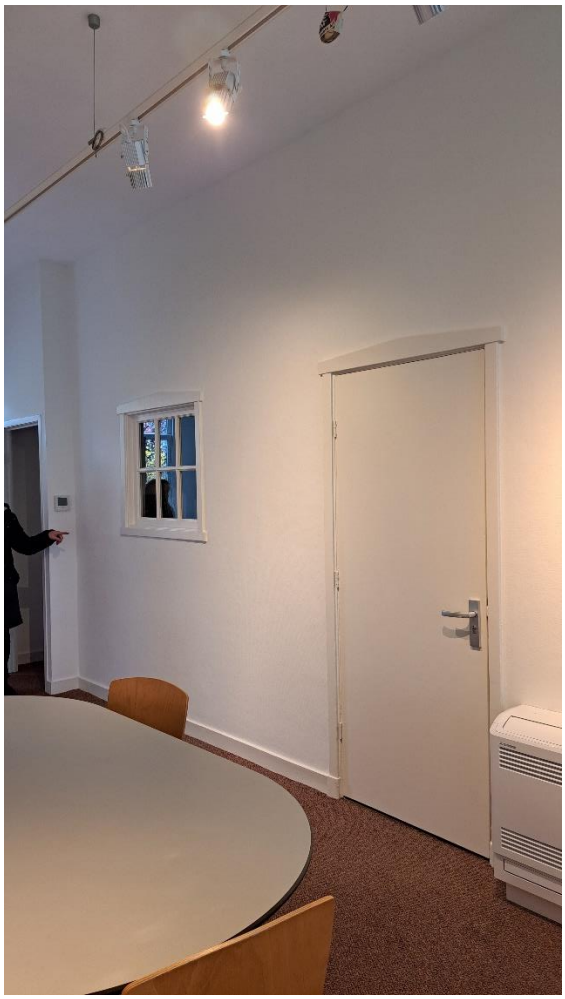

Sloterweg 1210, tussen wand in het achter gedeelte (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

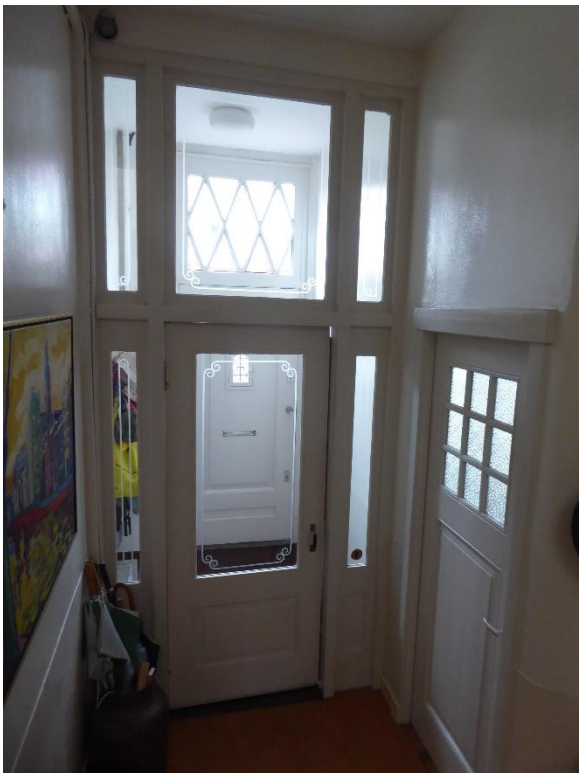

Sloterweg 1212, tochtpui in de gang op de begane grond (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

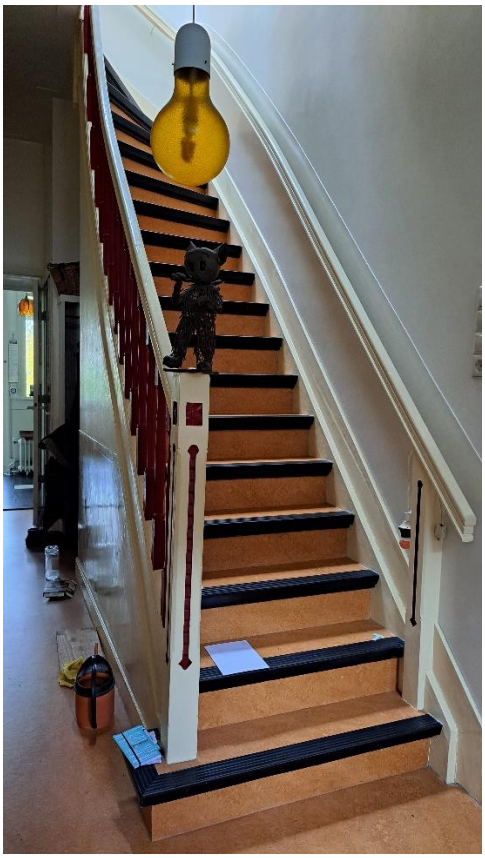

Sloterweg 1212, trap naar de eerste verdieping (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

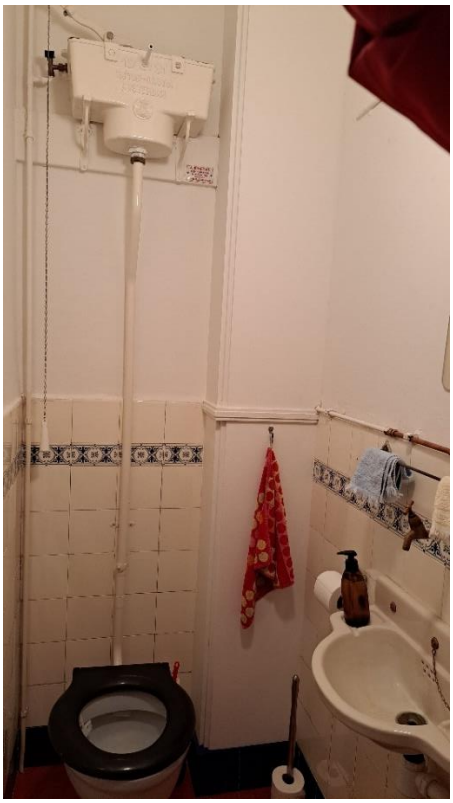

Sloterweg 1212, wc op de begane grond (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, stortbak in wc op de begane grond (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

Sloterweg 1212, adresplaatje van de pompenmaker (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, begane grond, keuken met zicht op aanrecht en keukenkastjes (Monumenten en Archeologie, Richard Harmanni)

Sloterweg 1212, begane grond, keuken met zicht op de gang (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, badkamer op de eerste verdieping (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, overloop op eerste verdieping richting de achtergevel (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, wc begane grond detail tegelwerk (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

Sloterweg 1212, badkamer, detail sierrand tegelwerk (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)

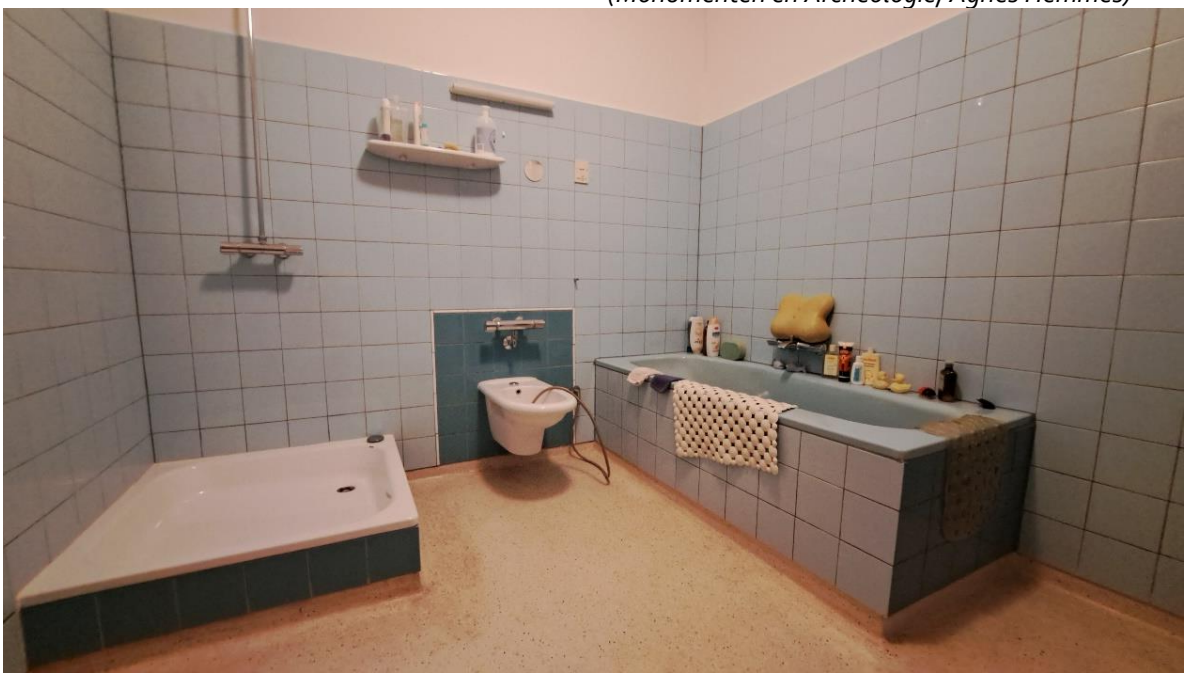

Sloterweg 1210, badkamer eerste verdieping (Monumenten en Archeologie, Agnes Hemmes)